

„Sloga“

velja po pošti prejemana ali na dom
pošiljana

na vse leto gld. 1.20

„ pol leta „ —.60

„ četrt „ „ —.30

Za tuje dežele toliko več, kolikor
poština znaša.

Posamične številke po 6 kr. dobijo
se v Stolni, Semeniški in Šolski ulici.

Upravništvo: Dvorišče sv. Hilarija
št. 5. I. nadstropje.

Uredništvo: Morellijeva ulica št. 22.

SLOGA

„Sloga“ jači — nesloga tlači — torej složimo se!

Oznaila

na četrti strani plačajo se za štiri-
ristopno petitvrsto po 7 kr. če se
jedenkrat tiskajo, po 6 kr. če se
dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali
večkrat tiskajo.

Za celoletne oglase po pogodbi.

Dopisi pošiljajo naj se uredništvu,
reklamacije in naročnino upravništvu.

Nefrankovana pisma se zavrnejo.

Rokopisi se ne vračajo.

Interpelacija

poslanec Alfreda grofa Coroninija, dr. Gre-
gorčiča in tovarišev radi ustanovitve slovenskih
ljudskih šol v Gorici.

Dne 11. avgusta 1891. vložili so zastopniki
336. šolski dolžnosti podvrženih otrok slovenske
narodnosti v Gorici prošnjo na ondašnje mestno
starešinstvo, da bi ustanovilo javne ljudske šole
s slovenskim učnim jezikom. Dne 18. maja 1892.
ponovili so zastopniki 438. otrok isto prošnjo z
vlogo na visoko c. kr. ministerstvo.

Po mnogih odločnih pogonih od strani c. kr.
deželne šolskega sveta za Gorisko in Gradiško
sešla se je komisija, katero zahteva šolski zakon
v ta namen, meseca avgusta 1892. ter je določila
kot petletno povprečnico šolski dolžnosti podvrže-
nih slovenskih otrok v Gorici na podlagi izka-
zov mestnega popisnega urada število 304, a
na podlagi šolskih izveštij onih šol, katere obi-
skujejo slovenski otroci število 356.

V resnici je petletna povprečnica slovenski
šolski dolžnosti podvrženih otrok veliko večja,
ker od 1050 v šolski dobi stoječih otrok v Go-
rici, ki niso obiskovali leta 1892/93. nikake šole,
pripada najmanj ena tretjina, to je 350 otrok,
slovenski narodnosti. Te otroke treba došteti zgo-
re navedenim 356.

Dasi je stvar taka in dasi v Gorici ni javne
ljudske šole s slovenskim učnim jezikom, izreklo
se je mestno starešinstvo kot c. kr. šolska oblast
najnižje stopinje meseca januarja 1893. soglasno
proti temu, da bi se ustanovile slovenske ljudske
šole, navajajoč, da mestno gospodarsko stanje ne
dopušča, da bi se ustanovljale nove šole, in da
slovenska javna ljudska šola v Gorici ni potrebna.

C. kr. deželni šolski svet je više pošteval
postavne določbe nego glas mestnega starešinstva
ter je ugodil prošnji z razsodbo, da občina go-
riška je dolžna ustanoviti slovensko ljudsko šolo.
Visoko c. kr. ministerstvo je pa na utok mestnega
starešinstva razveljavilo ono razsodbo z odlokom
z dne 13. julija 1893. št. 8155 radi pomankli-
vega ali nedostatnega postopanja ter je zaukazalo
nove poizvedbe, ki naj bi se bile končale vsled
odloka c. kr. deželne šolskega sveta do 15.
septembra t. l.

Po c. kr. dež. šol. svetu postavljeni rok je
že davno potekel, a c. kr. mestni šolski svet ni-
kakor ne kaže, da bi hotel izpolniti prejeta na-
logo, dasi mu je uradno znano, da v tekočem
šolskem letu se je oglasilo okolo 300 šolskih
otrok v Gorici, da so bili sprejeti v zasebno
ljudsko šolo društva „Sloga“, ker jim mestni
zastop odteguje ona sredstva omike, do katerih
imajo postavno pravico.

Kako malo prizanaša krajna šolska oblast
v Gorici mestni blagajnici, na katero se je skli-
cevala, ko je odrekla ustanovitev slovenskih šol,
kadar gre za italijanske šole, razvidno je iz tega,
da ista šolska oblast je s početkom tega šolskega

leta ustanovila na že obstoječih italijanskih šolah
tri nove razrede, dasi niso imeli dosedanjih
razredi povprečno niti po 40 otrok, in
vrhu tega še dve novi mešani enorazrednici, ne
da bi bila čakala dovoljenja c. kr. deželne šolske
oblasti, ki je k temu potrebno.

Kako malo ste bili potrebni ti novi eno-
razrednici, pričuje okoliščina, da za šolo v ulici
k Soškemu mostu se je oglasilo samo 32, za ono
v Cipresni ulici pa le 30 otrok. Da bi se število
učencev v tej zadnji pomnožilo, odposlali so v ujo
16 otrok iz mešane dvorazrednice v Parkarjevi
ulici.

C. kr. deželni šolski svet, kateremu samemu
pripada ustanavljanje javnih ljudskih šol, je odo-
bril nove razrede na že obstoječih italijanskih
ljudskih šolah, ne pa novih enorazrednih
mešanih šol. Vkljub temu nadaljevala je c. kr.
mestna šolska oblast s svojima novima šolama,
dokler ni c. kr. dež. šol. svet vsled ponovnih
utokov z novim sklepom uazal, da se morate
šoli zapreti.

To popolnoma nasprotujoče si postopanje c.
kr. mestne šolske oblasti po tem, ali gre za slo-
venske ali za italijanske ljudske šole, in to, da
najnižja c. kr. šolska oblast tako očitno prezira
naredbe c. kr. dež. šol. sveta in c. kr. minis-
terstva, napotilo je podpisane, da stavijo na Njegovo
vzvišenost gospoda naučnega ministerstva nas-
lednji vprašnji:

1. Kako more Nj. vzvišenost zagovarjati
tako postopanje njemu podrejene c. kr. šolske
oblasti v Gorici?

2. Ali hoče Nj. vzvišenost za to postaviti
se, da izvrši c. kr. šolska oblast v Gorici nemu-
doma in natančno ukaz c. kr. ministerstva za uk
in bogočastje z dne 13. julija 1893. št. 8155 v
namen, da brani veljavo najvišje c. kr. šolske
oblasti v državi, in da pripomore slovenskim držav-
ljanom v Gorici do onih pravic, katere jim jam-
čijo z ozirom na ljudsko šolo državni temeljni
zakon in zakoni o ljudskem šolstvu?

Na Dunaju, 23. oktobra 1893.

Slovenske šole v Trstu.

Interpelacija posl. Spinčiča in tovarišev do njegove
ekscelence ministra nauka, v seji drž. zbora dne 27.
oktobra 1893.

V seji mestnega sveta tržaškega z dne 19.
t. m. bila je mej ostalim na dnevnem redu tudi
nastopna točka: „Predlog šolske komisije, da se
k novim komisijonalnim razpravam o prošnjah za
osnovo slovenskih šol v mestu ne odpošlje noben
zastopnik.“ Ta predlog se je vsprejel z vsemi
proti glasovom slovenskih mestnih zastopnikov.

Podpisani nočejo opisovati zgodovine peticij
za osnovo slovenskih narodnih šol v mestu trža-
škem; ta zgodovina se je opisovala že večkrat in

Tako i Sokola je slavni odbor

Priradil nocojšno zabavo;

Nastopi dnes v prvo nov glasbeni kor

V ponos in v veselje nam pravo.

Premilo glasovi tamburice doné,

Do src nam ti glasi donijo;

Slovenske ko pesmi iz strun se glasé

Posebne nam čute budijo.

Umetnost če glásbena sploh od nekdaj

Proslávljena bila povsód je,

Slovanom postale tamburice zdaj

So slávljeno glasbe orodje.

Veselje in žalost in čute srca

Tamburic nam glas razodeva,

Ko milo tresóče nam struna igra,

Sreč kar igralcu veleja.

Ker društvo Sokolsko s telesno močjó

I glasbo i petje nam druží,

Da vsak je Slovenec podpira zvestó

Prevrló to društvo zasluží.

Zatorej zakličem v imenu nas vseh,

Ki tukaj kot gosti smo zbrani:

Sokolskemu društvu Bog dájaj uspeh,

Je krépi in čilo ohrani!

PODLISTEK

Poxdrav tamburašem.

Izginile cvetke iz travnikov so

In listje po lógih že véne;

Ostáville ptice so gaj in goró,

Oj ptice nam pevke ljubljéne.

In s cvetjem in petjem življenje slovó,

Z življenjem veselje je vzelo;

Otožno je polje, otožno nebó,

Ki bilo do zdaj je veselo. —

Čeprav pa otožen jesenski je čas,

Ker ptic so potihnilí glasi,

Veselje drugačno si mesto in vas

Navadno napravlja v tem časi:

Družbinsko veselje oživlja se zdaj,

Oživljajo razne zabave;

V jeséni in v zimi radósti so kraj

Le-té in tem slične naprave.

poslednjič v seji visokega državnega zbora dne
28. januarja t. l.

Naglašujoč le to, da je že v letu 1883. 1400
starišev predložilo občinskemu zastopu peticijo
za osnovo slovenskih narodnih šol v Trstu; da
je ta zastop v letu 1884. prišel na dnevni red
preko te peticije; da se je odklonil dotični utok,
predložen v letu 1887. deželni šolski oblasti in v
letu 1888. c. kr. ministerstvu za nauk in bogo-
častje, da je c. kr. šolska oblast odklonila drugo
v noveji dobi predloženo peticijo ter se je vsled
rekurza na c. kr. ministerstvo za bogočastje in
nauk v letu 1892. zaukazala komisijonalna raz-
prava; da je občinski zastop, ki je bil povabljen
odposlati svojega zastopnika k tej razpravi, od-
klonil povabilo, da je mestni magistrat kot okrajna
šolska oblast odklonil peticijo, da se je občinski
zastop, vnovič povabljen izreči svoje menenje, v
seji 15. septembra 1892. izrekel proti osnovi slo-
venskih narodnih šol v mestu tržaškem; da se
torej tržaškim Slovincem, avstrijskim državlja-
nom, vzlic vsem prošnjam vloženim v poslednjih
desetih letih, vzlic vsem državnim osnovnim in
državnim šolskim zakonom ne dovoljujejo sredstva
za izobraževanje v njih lastnem jeziku, mej tem ko
dobivajo Italijani, tudi italijanski državljani, taka
sredstva v polni meri in mej tem ko se po oko-
lici, obljudeni od Slovencev, polagoma snujejo
italijanske vsporednice; in da se občinski zastop
opetovano brani odposlati svoje zastopnike k ko-
misijonalnim razpravam in se torej vnovič pričinja
založna igra s tržaškimi Slovenci, dovoljujejo si
podpisani povprašati Njeg. ekscelenco, gospoda
ministra za nauk:

„Ali je pri volji Njegova ekscelencia z vso
odločnostjo in nemudoma izdati naredbe, da se
vendar enkrat — in če že res ne gre drugače,
na državne stroške, kakor se je to zgodilo pri
tanjaj obstoječih nemških deških in deklških národ-
nih šolah — ustreže v državnih osnovnih in državnih
šolskih zakonih utemeljenim prošnjam tržaških
Slovencev, avstrijskih državljanov, za osnovo šol
se slovenskim nčnim jezikom v mestu tržaškem,
in da se po takem ustreže določilom državnega
osnovnega šolskega zakona.“

Na Dunaju, dne 27. oktobra 1892.

Spinčič — Alfred Coronini —

Schwarz — Perić — Biankini — Dapar — Šei-
chert — Formanek — dr. Sil — Sokol — Schle-
singer — dr. Brzorád — dr. Gessmann — Schnei-
der — dr. Kaizl — dr. Laginja — Purgart —
Breznovsky — Rozkošny — Hoch — dr. Slama.

Mestni očetje in slovenske šole.

Vsled večkratnega pritiska od zgoraj imel je
mestni šolski svet goriški pomnožen z zastopniki slo-
venskih starišev svojo prvo sejo dne 31. okt. t.
l., pri kateri se je hotelo najprej določiti, da bi
komisija imela svoje seje vsako nedeljo popoldne,
kajti dr. Venuti nima drugače časa. Gospodu dr.
Nardiniju pa je mnogo ležechega na lovu ob ne-
deljah, zato naj bi se vršilo zaslišanje slovenskih
starišev o sobotah. Temu predlogu protivil se je
g. Obizzi, kajti ta dan bi ne bil primeren trgov-
cem, obrtnikom in delavcem, ker bi se seje ne
mogli udeležiti radi obilega posla. Predlog g.
Culota, naj bi se vršile seje trikrat na teden se je
odklonil s 5. proti 4 glasovom in vsprejel oni g.
Dellabonne, da naj se stariši zaslišujejo vsaki te-
den o pondeljkih in ako bi se izkazalo, da de-
lo ne napreduje, da se pomnoži število dnij. Mi-
nuli pondeljek dne 6. t. m. imela je komisija svojo
prvo sejo, h kateri je bilo povabljenih 15 sloven-
skih očetov.

Po prečitjanju zapisnika zadnje seje, ki se
je odobril, obravnavale so se notranje reči komi-
sije; na to se je zaslišalo od 15 povabljenih sta-
rišev 13. Uprašanja so bila točna in istotako tu-
di odgovori. Na uprašanje: „h kateri narodnosti
se prištevajo“, odgovorili so naši zavedni očetje,
da k slovenski, kar pa dr. Venutiju ni bilo
preveč po volji, ker počel se je spodtikati ob tem
in iskati dlake v jajcu. Hotel je, da se koleko-
vana krstna spricevala pusté komisiji, a naša za-
stopnika gg. Dr. Rojic in Ant. m. Obizzi sta se
temu uprla ter dobila pri glasovanju 5 glasov

razna 2. (Dr. Venutija in Dr. Maranija). Opaziti je treba, da neki župnijski urad ni hotel uročevati krstnih spričeval brez koleka, ker je bilo rečeno v vabilu, naj se prinesejo krstna pisma. Gosp. Obizzi zahteval je, da ima magistrat v prihodnjih vabilih naznaniti, da stariši naj prinesejo krstna spričevala za šolske zaveze koleka proste. Ta predlog bil je sprejet.

K prihodnji seji v ponedeljek 13. t. m., ki bo ob 5. zvečer, vabljenih je 20 starišev, a ob enem sta naprošena tudi gg. Ivan Drufa, trgovec na Travniku in Just Vuga, da bi se udeležila seje, ker jih ni bilo prvokrat. Tako važnih dolžnostij naj vendar naši rojaki ne opustijo izvrševati!

Iz vsega vedenja mestnih očetov je uvideti, da jim slovenske ljudske šole v Gorici niso kaj po misli, in da iščejo vsakojakih ovir, da bi se le delo ne nadaljevalo v redn. Slovenskim starišem priporočamo najtopleje, naj bodo oprezní in pazijo na vsak svoj korak, kajti časi so hudi za nas. Bil bi že skoro čas, da bi rešili goriški Slovenci svojo čast in ne pustili ravnati se seboj kot z živino, kakor nas je nazval dr. Marani. Slovenski stariši, katere povabijo mestni očetje pred svoje obličje, nesó naj se seboj krstna pisma svojih otrok ali pa ona spričevala, katera izdajajo cerkveni uradi gledé rojstva šolski dolžnosti spadajočim otrokom. Vsakdo, kdor bi ne imel tacega lista, udobi ga v onej cerkvi, kjer je bil dotični otrok kršten. Želeti je, da si slovenski stariši za časa poskrbó dotične liste svojih otrok in nesó jih se seboj na magistrat o priliki njihovega zaslišanja. Rodoljube v mestu pa prosimo, naj pojasnijo vso stvar takim, kateri niso o stvari dobro podučeni. Ne bati se truda, saj gré za sveto, narodno stvar!

Prva točka narodnega dela je gmotno uprašanje.

To je izjavil „Slovenec“ in za njim dopisnik iz Cerknega v 20. št. „Primorskega lista“. Ker smo o resnici izjave popolnoma prepričani in jej pripisujemo veliko važnost, naj si ogledamo podbljžnejše to uprašanje oziraje se na tukajšne razmere.

Oglejmo si takoj naš duševni in narodni razvoj. Treba nam ni tega na dolgo in široko razlagati, kajti zavednih Slovencev vé vsakdo, da smo v zadnjem desetletju kakor v duševnem tako tudi v narodnem oziru mnogo napredovali. Spominimo se le časov, ko se naš človek v mestu ni upal niti spregovoriti slovenske besede, ne da bi ga bili meščani zasramovali; bili so časi, ko so goriški pobaljni našim kmetom lule izbivali iz ust v svojo šalo in zabavo; bilo je, ko se nikdo ni čutil žaljenega, ako se ga je v uradu, prodajalnici in drugod nazivljalo z imenom „šklač“. Vse to smo prebili in danes mora najhujši pesemist priznati, da smo v tem oziru na boljem. Naše ljudstvo zaveda se svoje narodnosti, ne pusti se več zasramovati in odločno zahteva, kar je njegovega, saj videmo vendar, kako odločno se drži nas Goričan pri vseh sitnostih, ki mu jih dela mestni magistrat radi prošenj za slovensko šolo. Takih in enakih primerov bi lahko navedli še več, a upamo, da ni jih treba, ker so vsakemu znani, ako le količkaj opazuje naše življenje in borenje.

Za duševni in narodni razvoj skrbeli smo že od nekaj. Že leta 1862. ustanovila se je v Gorici „Citálnica“, ustanovilo se je kasneje „Bralno in podporno društvo“ in kasneje „Goriški Sokol“. Od vseh teh društev ima le „Bralno in podporno društvo“ namen gmotno podpirati onemogle delavce, a drugim je namen le narodni in duševni razvoj. V podporo gmotnega napredka ustanovila se je tudi „Ljudska posojilnica“, ki pa pri vsej dobri volji ne more zadoščati vsem našim potrebam.

Pri tem narodnem in duševnem napredku sili nam na dan uprašanje: „Ali smo razmeroma tudi gmotno napredovali?“

V mestu je odvisen gmoten napredek od trgovine in obrtnije. Naš list pokazal je sé svojimi oglasi, da imamo v Gorici skoraj v vseh strokah narodnih zastopnikov. Veselje je opazovati ta imenik, a ko pričnemo premišljevat, kako uspevajo ti narodni boritelji, žalostna nam majka!

Vsi naši trgovci in obrtniki, vsa naša dela nosi težavno prislužen denar nam nasprotnim zalagateljem. Vsled tega propadamo gmotno, bogate pa naši nasprotniki. Mi smo zavedni, srce nam bije za naš narod, a pomoči ne moremo mnogo ne narodu ne sebi, ker nimamo sredstev in ne glavnice, ker smo odvisni od volje in glavnice naših nasprotnikov. Uzrok je pač to, da naši nasprotniki svojo „Lego“ prav lahko vzdržujejo; italijanski trgovci in obrtniki dajejo lahko desetak za društva, ko so naši prisiljeni boriti se za svoj kruh. Pred časom pričeli so nekateri resno misliti, kako bi se prišlo temu v okom in sklenili so, naj bi se ustanovilo konsumno društvo ali trgovsko-obrtniška zadruga in z veseljem brali smo 26. št. Nove Soče (24/6 1892) sledeči

Oglas.

Podpisani odbor „Rojanskega posojilnega in konsumnega društva“ namerava svoje delovanje

razširiti tudi na Gorico. Treba mu je v to poznati goriške razmere in potrebe, vsled česar sklicuje dne 29. julija t. l. ob 3. popoldne vse slovenske rojake v mestu in okolici k posvetovanju v dvorano bivše restavracije „Drehr-jeve“, sedaj gostilničarja Iv. Pavletiča v Vrtni ulici št. 14.* Za obilno udeležitev se uljudno priporoča — odbor.

Rojansko posojilno in konsumno društvo izbornu posluje v okolici tržaški; ono krepi slovenski živelj v gmotnem oziru, kar je prvi pogoj narodnemu obstanku, življenju in napredovanju. Vrhu tega je lani v polovici leta pridobilo toliko, da je svojim članom dalo 35% dividende, kar je neverjetno visoka svota. Kako društvo posluje, kolike važnosti je v vsakoršnem oziru za nas Slovence ob jezikovni meji, slišali bomo na praznik sv. Petra in Pavla 29. t. m. Zato priporočamo, da se goriški Slovenci in naši okoličani v obilem številu udeležé tega shoda, saj to nič ne stane. Na svidenje torej! Gospodje iz Trsta pa, ki nameravajo svoj delokrog razširiti tudi na Gorico: Dobro nam došli!

(Dalje prihodnjicé).

Politični razgled.

Državnemu zboru, kateri se je sešel 10. okt., predložila je vlada, kakor smo uže poročali, razne predloge, med katerimi je kot vzrok sedanjega položaja posebne važnosti načrt volilne preosnove. Ta načrt bil je vzrok, da so se tri največje in najuplívnejše stranke državnega zbora Hohencartovci, nemška levica in Poljaki, vsaka iz svojega uzroka, postavile vladi po robu in združile proti njej. Nemški liberalci so namreč uvideli, da bi po vladnem načrtu, če se uveljavi, izgubili mnogo mandator. Poljaki se bojé, da bi jim po tem načrtu mogli Malorusi odvzeti marsikak poslanski stol, Hohencartovci pa se bojé za versko šolo. Na čelo te zveze stopil je grof Hohenwart. Ker so se zavezniki dogovorili, da ne odobré nobene vladne predloge, je ministerstvo uvidelo, da mu ni mogoče več izhajati z državnim zborom. Ministerstvo bilo je na razpotju ali razpustiti državni zbor ali pa odstopiti; ker pa ni imelo nikakoršnega upa, da bi se lice državnega zbora tudi po novih volitvah količkaj spremenilo, izvolilo si je zadnjo pot in ustavilo zajedno zasedanje državnega zbora.

To je kratek podatek o uzroku odstopa Taaffejevega ministerstva. Kriza, katera je vsled tega nastala, ni še do danes rešena in najbrže tudi ne bo do odhoda cesarjevega v Monakovo. Glavni vzrok tiči v tem, da se z združene stranke pulijo za različne portfelje, kajti vsaka hotela bi imeti glavno besedo v bodočem ministerstvu, katerega sestavo je sprejel knez Alfred Windischgrätz. Pripomniti je, da je bilo začelkom ravno toliko kandidatov za ministerske sedeže, kolikor je poslancev na Dunaju; no večina je morala oditi na počitnice brez vsakega upanja — do raja. Vse kar se piše o tem, kdo bi prišel v bodoče ministerstvo, so le kombinacije, katerim ni mnogo verovati. Na mesto ministra notrajnih poslov kandidoval je Plener, vodja nemških liberalcev, zvestega svojega somišljenika barona Widmanna, sam pa bi sprejel mesto finančnega ministra, kar se mu gotovo posreči. Baronu Widmannu ni bila vendar tako sreča mila; kajti po misli ni bil ni konservativcem ni Poljakom. Kakor poročajo razni listi, kandiduje vsled tega Windischgrätz grofa Badenija, gališkega namestnika, Hohenwart pa deželnega namestnika v Šleziji dra. Jágra; imenuje se tudi dolenjeavstrijski namestnik grof Kiekmannsegg. Najnovejši viri pa poročajo, da kandiduje za to mesto doseđanji trgovinski minister Marquis pl. Bacquehem. Sploh pa je mnogo poklicanih a malo izvoljenih! Poljaki imeli bi dobili v novem ministerstvu dva sedeža, delujejo pa na to, da bi se razdelilo trgovinško ministerstvo v dve samostojni ministerstvi, v trgovinško in komunikacijsko, katero poslednje bi sprejel predsednik državnih železnic dr. Bilinski. Ako bi se jim to posrečilo, udobili bi tri portfelje, drugače bi se morali zadovoljiti z dvema. Mesto naučnega ministerstva hoteli so izročiti dru. Madeyskemu, s katerim niso bili pa zadovoljni ni nekateri člani poljskega „kluba“ ni konservativci; zato naj bi bil dr. Madeyski minister za Gališko in Dr. Bobrzyński, podpredsednik gališkega deželnega šolskega sveta, pa naučni minister.

Konservativci imajo seveda tudi dva sedeža v bodočem ministerstvu. Mislili so v prvo na doseđanega ministra grofa Schönborna in grofa Falkenhayna. Schönborn se je odpovedal tej časti, o Falkenhaynu se pa sedaj sploh molči. Razven teh gospodov kandidujeta še grof Welsersheimb za mesto domobranskega in grof Fran Coronini, naš deželni glavar, za mesto trgovinskega ministra, katero mesto pa hočejo izročiti levicariji kandidovanemu ministru notranjih del bar. Widmannu.

Kako konča ta velezanimiva komedija, se še ne more povedati, vendar se splošno sodi, da se že ta teden reši marsikoga — mučnega stanja.

Kakšne barve bo budoče ministerstvo, ugibljejo ne le slovanski temveč vsi listi Avstro-Ogerske. Vse okoliščine pa svedočijo, da dobimo vlado, katera ne bo le delovala na ohranitev sedanjih razmer, sedanjega posestnega stanja Nemcev in Poljakov, nego skušala, kar je največje zlo, je še

razširiti na račun slovanskih narodov. To brezmejno zlo poklonil je Slovincem in Slovanom v obče slovenski poslanec grof Hohenwart; poklonil je je slovenskemu narodu v zahvalo, ker ga je pošiljal v parlament in tako reševal politične smrti. On je pravi oče bodočega protislovanskega ministerstva. Narod slovenski zaveda se že vedno svojih pravic, preobila krivice niso mu še izbrisale te zavednosti iz razuma, a zaveda se tudi svoje močij in ko pride dan, vedel bode gotovo ceniti po vrednosti zasluge gospoda grofa.

Končnemu ministerstvu, kakor nazivljajo budoče ministerstvo, prorokujejo kratko življenje, kajti mogoče ni si misliti, da bi stranke s tako različnimi tendencami ostajale kaj časa v priateljstvu. Staročehi, najzvestejši sinovi Taaffejeve vlade, iz kraljestva in iz Morave izrekli so se za opozicijo; tako tudi Malorusi in dalmatinski Hrvati. Naši poslanci pa molče, da bi se ne izneverili svoje stari tradiciji, kakor pa navadi. Radovedni smo, ako bodo še tako plesali kakor bo Hohenwart godil, ako si sploh ta sam ne odgodi popred.

Na Ogerskem ni nič boljše kakor pri nas. Cesar noče dovoliti, da bi se uveljavil civilni zakon t. j. določba, vsled katere bi se veljavno vršile poroke samo pred župani. Sicer javljajo ogerski in dunajski listi, da cesar vendar le dovoli predložiti načrt o civilnem zakonu državnemu zboru, toda še le koncem t. m. Kaj bode iz vsega, pokaže bodočnost.

Rusko-Francoske slavnosti so končane. Rusko sredozemsko brodnje priplulo je dne 1. t. m. v Ajaccio, kjer je je ljudstvo navdušeno sprejelo. Rusko brodnje dobilo je od francoskega ministra mornarice doroljenje, posluževati se francoskih pristanišč. Vsi poveljniki francoskih pristanišč imajo pa ukaz, da postopajo z ruskim brodnjem kakor z domačim.

Španska pričela je vojsko z Marokom, državo v Afriki. Špancev godi se jako slabo, kajti bili so v Melilli po kabilih že večkrat poraženi.

Domače in razne novice.

Njeg. Veličanstvo cesar Fran Josip I. vrnil se je 8. t. m. iz Budimpeste na Dunaj; dne 13. t. m. pa odpotuje v Monakovo, kjer bode prisustvoval poroki vojvodinje Baverske z nadvjvodo Josipom Avgustom.

Naš rojak g. Alojzij Furlani, c. kr. poštni praktikant v Trstu, bil je imenovan poštним asistentom ravno tam. Vrlemu narodnjaku naše čestitanje!

Učiteljske vesti s Tolminskega. — Nameščeni so stali o sledeči gg. učitelji: Adolf Komac v Bolcu, Fran Ursič na Ljubušnjem, Josip Rakovšek v Kobaridu, Ferdinand Jelinčič do sedaj v Čader-Zadlazu v Logu, Josip Kenda pri sv. Luciji, Anton Stres v Sedlu, Kristijan Kogoj na Ljubinju, Ferdo Gabršček do sedaj na Žagi v Dol. Tribuš, Fran Bogataj do sedaj v Bolcu na Livku. — Začasno so nameščeni: Josipina Šlunder v Kobaridu, Peter Kogoj do sedaj v Cerknem na Bukovem, Viktor Vuga do sedaj v Kobaridu na Ponikvah, Rudolf Jelinčič v Čader-Zadlazu — V prvo plačilno vrsto bil je povišan g. Ivan Gerželj pri sv. Luciji, v drugo pa gg. Andrej Vrtovec v Tolminu, Ivan Ivancič v Kredu, Fran Bogataj na Livku in Viktor Ursič na Št. Višigori.

„Goriški Sokol“ priredil je dne 29. oktobra t. l. veselico z jako zanimivim vspešnim. Dvorana bila je polna občinstva iz vseh slovanskih krogov goriškega mesta ter iz bližnje in bolj daljene okolice goriške. Pevske točke izvodile so se dovršeno in v splošno zadovoljnost, čemur je pričala obča pohvala. Pevovodju gosp. Bajtu moremo fe čestitati na pohvalnem uspehu; dovoljujemo si pa tudi spodbujati ga na tem mestu k nadaljnjemu gojenju te narodne svete dolžnosti. Krasnih pesnij imamo mnogo — a dal Bog tudi mnogo takosnih učiteljev in tako poštvalnih.

Tamburaški zbor, ki je ta večer prvokrat nastopil, je kar presenetil in očaral vse občinstvo. Po vsakej točki je sledila splošna pohvala in na obrazu vseh navzočih bilo je brati, da so tamburaši, ki so bili temeljito izvežbani, segli se svojimi strunami poslušalcem do srca. Vsa čast na tolikem uspehu gré g. M. Koršiču, ki je z velikim trudom izvežbal tamburaški zbor sokolskemu društvu in sploh goriškim Slovincem v čast. Bog daj naši čvrsti mladini, čedalje več veselja v popolno izobrazbo te krasne jugoslovanske glasbe ter stopajoč pred občinstvo razveseljevati in navduševati s prekrasnimi jugoslovanskimi pesnimi naš jako trpeči in ostri osodi narodnega poniževanja še vedno izročeni narod.

„Kako se je ženil“ spisal je in predstavljaj g. Janša v občo zadovoljnost navzočega občinstva. Tudi igro „Zelnikov sin“ so mladi dilatantje jako povoljno predstavljali. Krasna pesem „Pozdrav tamburašem“ bila je zložena mlademu tamburaškemu zboru v pozdrav o priliki njegovega prvega nastopa.

Reči moramo, da je „Goriški Sokol“ s to veselico pokazal, koliko se lahko naredi z združenimi močmi; s to veselico pa se ne ponaša lahko le društvo temveč goriški Slovenci v obče.

Kako daleč more segati strast, uvideti je iz tukajšnjega lista, ki se tiska v Gosposki ulici. Med celo vrsto inseratov iz kovačnic najhujših židov: „Terno!! Terno!! „Red Star Linie“, „Seidenfabrik Henneberg“ i. t. d., izprosil si je urednik istega lista tudi inserat: „Riunite fabbriche d'aceto di Trieste“ edino zato, da bi provzročil konkurencijo našemu rojaku gosp. Makuc, kateri ima svojo tvornica kisa v Robatišču. Gosp. Makuc je namreč naš pristaš, kar se mu šteje v tako grozno pregreho, da ni več milosti zanj pred diktatorjevim prestolom! In če drugače ni mogoče mu škodovati — tedaj pa le zahrbtno in zvijačno — samo, da je!

List, katerega izdajamo, zastopa v prvi vrsti, someščani in sodeželani, vaše duševne in gmotne interese; naš list noče sejati nesloge temveč krepiti in jačiti med nami že tako šepavo — „slogo“. Kdor temu pritrjuje ne zasluži menda obsojbe in mizrije, vreden je pač vsestranske podpore, saj med nami Slovenci je le malo takih — in hvala Bogu tudi nočemo biti — ki bi zobali iz neusahljivih jaslij. Ne dajte se tedaj slepiti po ovinkih, podpirajte domačina pošteljaka in ne polnite žepov Abrahamovim potomcem sebi v škodo, nekaterim pa v maščevanje.

Umrl je 1. t. m. sloveči poljski slikar in ravnatelj Krakovske slikarske akademije Jan Matejko, jeden prvih umetnikov naše dobe. Rodil se je dne 30. julija 1838. l. v Krakovu.

Iz Trsta se piše: Meseca marca odšel je od tukaj 35-letni tovarniški delavec Josip Mirti iz Dvora v Novomeškem okraju, oče petih neprekrbljenih otrok. Od 15. maja do danes ni dal ni zapuščene ženi ni otrokom več poročila o sebi. Nedavno je umrla žena in pustila ubogih pet otrok v strašnej bedi.

Finančno ministerstvo podelilo je mestnemu magistratu v Trstu gorko zašnico; izrazilo mu je namreč formalno nezaupnico. Ministerstvo je namreč določilo, da naj odslej vse davke, davščine in priklade pobira Tržaška davčna administracija in ne več mestni magistrat. V mestih z lastnimi statuti pobirajo navadno magistrati davke; zakaj se je pa ministerstvo določilo do koraka, da je odvzelo to nalogo tržaškim očetom, vedó oni sami še najbolje.

Kako daleč smo že! Na Praškem pokopališču konfiskovala je policija dne 1. in 2. t. m. večje število vencev na grobih raznih čeških rodoljubov, ker so bili napisani na trakovih bajé veleizdajski.

Pri dopolnitvi volitvi dne 31. okt. v deželni por Kranjski mesto pokojnega H. Kavčiča, zastopnika rotanjskih občin, zmagal je narodno-napredni kandidat g. Jurij Kalliger s 59. glasovi proti 43. Slava narodni odločnosti in zavednosti vrlih Notranjcev! „Slovenčeva“ stranka napela je vse svoje močij, da bi bila prodrla s svojim kandidatom g. Fr. Modicem, kar se jej pa ni posrečilo. Gospodje „klerikalci“ so zopet jedenkrat pokazali pri tej priliki, česa vsega se vedó posluževati; no, k temu treba posebnih instrukcij iz Kalanovega uredništva.

V Italiji so uvedli z dnem 1. t. m. srednjeevropski, mejnarodni čas. Odslej štejejo v Italiji ure tudi od 1 do 12. kakor pri nas in ne več od 1 do 24.

Učiteljsko društvo koperskega okraja postavilo je pokojnemu Zdravku Preložniku, bivšemu učitelju v tamošnjem okraju spominek, na tukajšnjem pokopališču. Pokojni umrl je v tukajšnji bolnišnici usmiljenih bratov pred 2. letoma. Spominek izdelal je kamnosek g. Bitežnik.

„Avita cultura“ in „živio Slovenci“. — Pretekli teden vračala sta se dva Slovenca iz Ločnika v Podgoro in srečala nekatere Ločničane, kateri so si svojili drug drugega držé celo cesto. Jeden Slovencev je pošteno šel svojo pot, dobro vedó, da tudi zanj je cesta. Bolje bi bilo sicer, ako bi bil se odstranil, kakor drugi, kajti malovredneži bi ga ne bili pretepli kakor so ga. Pred nekolikim časom poprej godilo se je pa tu v Gorici nekemu starčku še hujše. Starček si služi košček kruha že nad 40 let pri našem rojaku gosp. Fonu in je zategadelj tudi njemu hvaležen in ljubi Slovence.

V nedeljo 22. p. m. ustavil se je pri kozarcu v Marzinjevi gostilni. Pri tej priliki vzkliknil je nedolžno: „Živio Slovenci“ a na mah bil je na tléh, kar je ubogi starček hudo občutil. Hrabri goriški legovci bili so o tej priliki tudi dolgi prstov, kajti odnesli so starčku uro v vrednosti 12. gld. Ako se pomisli, da napadeni starček ima priče, ki so dobro poznale v tem nesramnem podjetju nekega R. . . . , komisarija v mestni hiši, a da se ta sprehaja po mestu brez vsekakoršne skrbij, je res občudovanja vredno, kako se doledno postopa proti temu napadu in onemu na Solkanski cesti!

Pesem „Pozdrav tamburašem“, katero pri našamo na prvi strani, deklamovala je g.čna Irma Fabiani pri veselici „Goriškega Sokola“ dne 29. okt. t. l.

Iz Vrtojbe se nam poroča, da je g. vikarij Ant. Jug zapustil tamošnje občinstvo, katero ja-

ko britko občuti izgubo svojega dušnega pastirja, ter nastopil 8. t. m. službo v Sovodnjah. Sovodenci sprejeli so svojega novega vikarja z velikim veseljem, saj vedó, koliko more pomagati blag in pošten dušni pastir.

Kot božični dar pridnim in ubogljivim učencem je jako primerna Lebanova knjižica „Iskri-ce“, katero se udobi po znižani ceni v „Prvi slovenski tiskarni“ A. n. Obizijaja v Gorici.

Običajni trg po „Zahvalnici“ v Kobaridu bode letos dné 20. novembra.

Slavna županstva prosimo, naj blagovolé tudi nadalje posluževati se s tiskovinami v „Prvi slov. tiskarni“ Ant. m. Obizijaja v Gorici. Pomisljijo naj, da so ravno ona si poskrbela v Gorici to tiskarno in ne bilo bi odobrovati, da bi jo pustila na cedilu, ko je izvrševala naročena dela v popolno zadovoljnost. „Svoji k svojim“ kdor je narodnjak in kdor vé ločiti narodnost pravo od narodne potuhnjenosti.

Naš list „Sloga“ izide prihodnjič dne 23. t. m., to je četrty četertek meseca in sicer zato, da vstrežemo onim čest. našim naročnikom na opazko, da se jim na nedeljo nakopiči polno berila, ko v teku tedna nimajo ničesar, kar naj bi čitali. Opazka pa je popolnoma opravičena, kajti to nedeljo bodo naši Slovenci čitali „Slogo“, „Rinnovamento“, „Primorski list“, „So-čo“ in „Primorca“.

Koncem preteklega tedna in v teku tega kosila je brez usmiljenja kruta smrt, ne da bi se ozirala na stan, spol, narod in vero, v vseh kotih naše dežele. Umrl je v Kanalu v 41. letu trgovec Josip Hönig; v Devinu 79 let stara kneginja Terezija Hohenlohe, mati bivšega državnega poslanca kneza Hohenlohe, ki je hud nasprotnik naših narodnih teženj. — V Gradski ob Soči umrl je Dr. Del Torre, stari zdravnik tvornice v Zdravščini. — V Šmartnem umrl je v 61. letu veleposestnik Anton Jakončič. — V Gorici umrl je G. C. Luzzatto, soprog urednice „Corriera“ in oče odvjetnika Graziadija Luzzattija. — Bodi jim lahka zemlja — slovenska!

Slovensko politično društvo „Sloga“ obrnilo se je do mestnih očetov s prošnjo za podporo slovenskim zasebnim ljudskim šolam v Gorici. Odbor je sicer vedel že popred, da zadene ob sršenovo gnjezdo, a poskusiti je vendar le hotel, ako je magistratna gospoda dosledna v svojej zagrizenosti do Slovencev. Prošnjo, v kateri prosi društvo prvič podpore, drugič pa izraža željo, naj mestno starešinstvo poskrbi za časa slovenskih ljudskih šol v Gorici, naznanil je 28. p. m. župan v seji ter predlagal, naj se izroči šolskemu in finančnemu odseku v presojo. No, dr. Venutiju ni bilo po volji, da bi bila prišla prošnja v odsek, hotel si je takoj ohladiti srce in predlagal, naj se prošnje odseku niti ne izroči in takoj odkloni. Ta predlog podpiral je z vso gorečnostjo „skrbni“ dr. Marani, ker se boji, da bi izobraževanje „živine“ provzročalo mestu preveč stroškov. Mestna gospoda je na to veliko-dušno prikimala predlogu dr. Venutija in odklonila prošnjo z vsemi glasovi.

Odbor polit. društva „Sloga“ ni tako druzega pričakoval nego hotel je le vedeti, ako lepi količjak pravicoljubja še na mestnih očetih, ko prestopijo prag mestne dvorane.

Nova hranilnica in posojilnica. — Dne 18. m. m. osnovali so tolminski rodoljubi hranilnico in posojilnico, registrovano zadrugo z neomenjenim poroštvom, ki utegne postati za oudotne kraje največje koristi.

Iz Brd udobili smo dolg dopis, ki ometuje izjavo „Soča“: „Vendar nam dajo tudi Brda osebe za višji uradniški stan“. G. dopisnik dokazuje, da je bil že marsikak uradnik doma iz Brd in, da se nahajajo taki tudi še danes v službi. Stvar je jasna, a dopisa vendar ne moremo priobčiti, ker pričela bi se polemika in prepir. Tudi mi ne odobrujemo tega, da Soča kar tako nepremišljeno izživa vsa Brda, a kaj hočemo. G. dopisnik oprostite torej, ker ohranimo dopis le v arhivu za vsako priliko.

Moška podružnica sv. Cirila in Metoda za Dornberg - Prvačino - Gradišče imela bode 19. t. m. ob 3. popold. v Prvačini svoj letni občni zbor z navadnim dnevnim redom.

K obilni udeležbi uljudno vabi — Odbor.

Trinajstletni Gjuro Gjakovič iz Boraca v Bosni je pasel z jednajstletnim bratom Jovom v neki šumi čredo prešičev. Na jedenkrat se prikaze star volk in plane med čredo, da ugrabi plen. Starke branile so besno svoje mladiče ter se zagrizle v volka. Mladi pastir Gjuro mahnil je pogumno s sekiro po volku in ga zadal na glavo; a tudi mlajši brat pomagal mu je kre.pko, da sta volka pobila. Pogumna pastirja dobila sta za voljšo kožo nagrado petih goldinarjev.

Anton Jerkič, fotograf v ulici sv. Klare št. 5 v Gorici, presel se že ta teden v svoj novi „atelier“ na Travniku št. 11 poleg škofijske kapele. Atelier je na vrtu. Atelier bode jako lično in okusno napravljen. Čez zimo bode vedno zakurjeno.

Listnica uredništva. — Gosp. B. G. v Š. Kar ste zapazili Vi, smo že davno tudi mi! Uzroka povedati ali natančneje poročati Vam ne moremo. Tudi zadnji „Rinnovamento“ je prinesel dve interpelaciji a v nobeni ni podpisa našega državnega poslanca veleč. g. Dr. Gregorčiča Čudna nganjka!

Gosp. R. L. Blagovolite se obrniti na pol. društvo Sloga; mi Vam odgovorimo le toliko, da imate prav. Ako hoče L. priti pod Gradiško, naj se loči slovenski del občine in pridruži pol. občini Štverjan, da ostane tudi nadalje pod Gorico. Obrnite se toraj na pol. društvo „Sloga“ in Bog pomoi.

G. J. Trost v P. Slovensko slovnico za Italijane priredil je dr. Giuseppe Loschi, profesor gondarske šole v Val-lombrosi (Toscana). Obrnite se do prireditelja, kjer jo udobite.

P. n. čestiti slovenski rojaki!

Dobil sem ravnokar iz tvornic mnogo iz-vrstnega papirja, zavitkov in črnila. Drugih pi-sarskih potrebščin pa imam dovolj od prej v za-logi. Cene nastavl sem vsem prav tako nizke, kakoršne zahteva današnja konkurenca. Priporo-čam se Vam torej najuljudnejše, da mi blagovo-lite naklanjati svoja naročila pisarskih potrebščin. Zagotavljam Vam najboljšo in najcenejšo postre-žbo, bodi-si na debelo ali na drobno. — Saj umete, da — „promet konkurira“.

Z odličnim spoštovanjem

udani

V Gorici 8. novembra 1893.

G. Likar, trgovec.

Železnični urnik

Črta Trst-Gorica-Videm

		zjut.	zjut.	pop.	pop.	pop.
Trst	odhod	8.25	9.—	4.35	8.—	8.05
Grinjan	„	8.42	9.21	4.55	—	8.32
Nabrežina	„	9.10	10.—	5.30	8.37	9.45
Tržič	„	9.32	10.30	5.57	8.58	10.30
Ronke	„	9.39	10.39	6.05	9.05	10.42
Zagraj	„	9.47	10.51	6.14	9.14	11.—
Gradišče-Zdravščina	„	—	10.57	6.20	9.19	11.09
Rubije-Sovodnje	„	—	11.07	6.28	9.27	11.23
Gorica	dohod	10.03	11.18	6.37	9.35	11.41
	odhod	10.07	11.28	6.47	9.40	11.51
Krmin	odhod	10.20	11.46	7.06	9.55	12.20
	pop.					
Videm	dohod	10.57	12.45	7.45	—	1.20

Črta Videm-Gorica-Trst

		zjut.	zjut.	zjut.	pop.	pop.
Videm	odhod	2.45	—	7.51	3.32	5.20
Krmin	„	4.—	6.55	8.46	4.40	6.30
Gorica	dohod	4.28	7.09	9.02	4.56	6.46
	odhod	4.47	7.15	9.21	5.15	7.05
Rubije-Sovodnje	„	5.—	7.23	9.31	5.25	—
Gradišče-Zdravščina	„	5.11	7.30	9.40	5.34	—
Zagraj	„	5.19	7.35	9.47	5.40	7.22
Ronke	„	5.31	7.43	9.56	5.49	7.30
Tržič	„	5.44	7.50	10.06	5.59	7.39
Nabrežina	„	6.40	6.21	10.43	7.—	8.24
Grinjan	„	7.04	—	11.01	7.18	8.36
Trst	dohod	7.28	8.50	11.18	7.34	8.47

Konj

2½ l. star, lepe postave in sposoben posebno za ježo je na prodaj. Natančneje se izve pri upravnistvu našega lista ali pa v prodajalnici g. Ant. Urbančiča v Raštelu št. 20.

Vidic Anton

pek na Kornu (na voglu poleg gostilne pri Raj-hu) priporoča svojo pekarno občinstvu in postre-že po jako zmernih cenah se svežim kruhom.

Simon Rožanc,

krojač v Vrtni ulici (Via giardino) št. 12 pri-poroča se slavnemu občinstvu za razna v njegovo stroko spadajoča dela.

Jakop Nardin,

prevošček

stanujoč na Placuti št. 18. ima vozove št. 14 in 93; priporoča se slavnemu občinstvu. Sprejema tudi vožnje po deželi za primerno ceno.

Peter Birs

„Corte Caravaggia“ toči izvrstna domača vina kakor njegov oče v Rifenbergu in postreže tudi s hrano. Ima tudi hlev za živino.

Andrej Čermelj

na trgu Koren št. 10 ima štacuno jestvilnega blaga ter skrbi, da ceno in dobro postreže. Slovenci ne pozabite nanj in obiščite ga, ko kaj rabite.

Cjan Ivan,

krojač v Nunski ulici, št. 13, vrèden je tudi pod-pore vsih Slovencev, ker izdeluje natančno in po primernih cenah.

Franc Povšič

mizar na Šentpeterski cesti št. 9. priporoča se slavnemu občinstvu za razna mizarska dela.

Bajt Ivan

krojač na Placuti št. 31 priporoča se slavnemu občinstvu še posebej velečastiti duhovščini v blagovoljno podporo.

Novič Josip

krojač v Gosposki ulici št. 13, III. nad., se priporoča vsemu občinstvu. Izdeluje vsa v njegovo stroko spadajoča dela jako natančno in po primernih cenah.

Pavlin Edvard

prej
Karolina Riessner in sin
prevzel je prodajalnico
v Nunski ulici št. 10.

V zalogi ima razne umetne cvetice, nagrobne vence, mrtvaške obleke za otroke, rakve (truge), trakove, voščene sveče itd. Postreže vedno po mogočih cenah.

Anton Cotič pek

v ulici Dogana št. 4.

priporoča slavnemu občinstvu svojo pekarijo. Postreže kolikor mogoče ceno in točno.

Gostilna „Kikeriki“

v Nunski ulici, lastnina Štefana Kofola, toči jako izvrstna domača vina. Dobe se tudi vsak čas gorke in mrzle jedi. Cene zmerne, postrežba snažna in primerna.

Kavarna

„Alla Fortuna“ na Starem trgu (Piazza St. Antonio) priporoča se Slovencem za obilno obiskovanje.

Novič Franc,

krojač v ulici sv. Klare št. 6 izvršuje razna naročena dela in prodaja narejeno obleko po jako zmernih cenah.

G. Likar

v Semeniški ulici h. št. 10

prodaja šolske in mašne knjige, sv. podobe, tiskovine za duhovnije in županije, papir in vsakovrstne šolske in pisarske potrebščine po najnižjih cenah.

Vrtovec Marija

v Gosposki ulici št. 16

priporoča svojo štacuno z jestvili. Prodaja raznovrstno jestvilno blago po zmernih cenah.

Saunig & Dekleva

v Nunski ulici št. 16.

Edina slovenska zaloga dvokoles (biciklov) in raznih šivalnih strojev in lovskih pušk. Sprejemata v popravilo dvokolesa in vse druge stroje. Prodajata in izvršujeta vsa dela gotovo ceneje nego naši nasprotniki; zato podpirajmo jih!

Ivan Dekleva

veletržec z vinom v Gorici ima v svojih zaloznicah vedno na izbiro vsakovrstna domača vina, bela in črna istrijska ter bela dalmatinska. Pisarnica se nahaja v Magistratni ulici. Prodaja na debelo.

Anton Jerkič

fotograf na Travniku št. 11 v vrtu, izdeluje vsa v njegovo stroko spadajoča dela. Fotografuje z nova, posnema po starih neskaženih fotografijah in tudi povečuje, ako je potreba. Cene primeroma k delu jako nizke. Za dobro izvršitev jamči.

Bizjak Franc,

gostilničar pri Orlu v ulici sv. Ivana št. 6 priporoča se slavnemu občinstvu. Toči prava domača vina ter postreže z okusnimi jedili. Ima prenočišča in hlev za živino.

Ant. Fon

klobučar in gostilničar v Semeniški ulici ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji krčmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako okusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

Blaž Špacapan

v Robatišču št. 5, priporoča svojo gostilno. Toči le edina pristna domača vina po zmernih cenah.

Živec Alojz,

ključavničar v Robatišču št. 3, priporoča se za dela v njegovo stroko spadajoča. Izvršuje dobro in ceno.

Franc Brezigar,

v ulici Dogana št. 16 in na Riškem trgu prodaja domač sir po jako zmernih cenah.

Ivan Howanski

čevljar v Gledališki ulici št. 15 priporoča se in zagotavlja jako solidno postrežbo. Cene jako nizke primeroma k blagu, a nikakor naj se ne primerja s tvorniškim blagom ki je malenkost ceneje, a več kot polovico slabeje.

Zaloga Vrhniskega piva

pod vodstvom Joška Rovana v Rabatišči št. 18. prodaja pivo v sodčih in steklenicah. Ne boji se konkurence ne glede cen in ne glede dobrote piva. Steklenice so napolnjene že v pivovarni na Vrhniki, za kar se rabi le dobro uležano pivo.

Josip Hvala

Via ponte nuovo št. 12.

ima zalogo raznovrstnega lesa za zgradbe in druge mizarske potrebe.

Anton Urbančič

trgovec z drobnino in tkanino v

Rastelu št. 20

prodaja tkanino za moške in ženske obleke ter razno drobnino, ki je k temu potrebna. Vreden je posebne podpore, ker drži se tudi on načela „Svoji k svojim“ in naročuje blago le od slovenskih tvrdk. Cene po možnosti nizke in primerne k blagu ter ne upraša se nobenega več kot za kolikor se misli prodati, zato odpade skorej vsako pogajanje.

Černigoj Jožef,

edini slovenski stolar v Gorici v ulici Morelli št. 31 priporoča se slavnemu občinstvu. Izdeluje nove stolice ter popravlja tudi stare in se ne boji nikake konkurence.

Karol Makuc

v Rabatišču št. 20 voditelj izdelovalnice vinskega octa. Andreja Makuca priporoča se vsem Slovencem. Izdeluje edino le vinski jesek, ki je jako okusen in zdravju neškodljiv. Kedor se krat en prepiča o dobroti tega octa gotovo se ne bode nikdar več posluževal jesihov napravljenih z raznimi esencami. Cene jako zmerne.

Karol Drašček,

pek na bregu Korna št. 4 ima vsak dan dvak. sveži kruh. Podružnico ima tudi v Semeniški ulici. Njegov kruh je po primerno nizkih cenah in vedno zdrava jed. Kdor hoče pošilja mu ga tudi v stanovanje.

Peter Drašček

v Stolni ulici št. 2 ima bogato založeno štacuno jestvin ter poleg tega prodaja tudi razno tabačno blago. Skrbi, da postreže se svežim blagom. (On prodaj tudi naš list).

Cej Ivan,

gostilničar v ulici Ascoli toči vedno jako dobra domača vina. Postrežba točna in cena primerna.

Martin Poveraj,

trgovec in krojač na Travniku poleg vojašnice, prodaja narejeno obleko in blago za možko obleko ter naredi obleko po meri. Cene primerne z blagom in ne boji se nobenega tekmovanja ptujih tvrdk.

Voščarnica Jerneja Kopača v Gorici,
Solkanska cesta št. 9.

Priporoča velečastiti duhovščini, cerkvenim oskrbnikom ter slavnemu občinstvu pristne ter garantirane sveče iz čebelnega vosku in sveče nižjih vrst za pogrebe. Nakupuje med in surovi vosek. Cene primerne in jako točna postrežba.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici v hiši dr. Lisjaka št. 23 prodaja razno jestvilno blago. Priporočamo ga vsem ker vemo, da prodaja dobro blago na drobno na debelo po jako zmernih cenah.

Nesnažen dimnik, nevarnost ognja.

Priporočamo vsled tega domačega dimnikarja Bartola Ferdinanda na trgu sv. Antona št. 7/II, ki izvršuje vsa v njegovo stroko spadajoča dela za primerno ceno.

„Prva slov. tiskarna“
Ant. M. Obizzija
v Gorici, za mesnicami h. šte. 22
priporoča se za vsakovrstno tiskarsko delo, katero izvršuje točno in po nizkih cenah.
V zalogi
ima tiskovine za čast. duhovščino v slovenkem in latinskem tekstu, za slav. županijske urade, gospodarske svete gg. učitelje, c. k. poštne urade in druge. Vse po znižani ceni. Cenik na razpolago.
V tiskarni A. M. Obizzija dobi se v zalogi: **E. Klavžarja — Priročni zakonik** mehko vezan po 0-80 kr. trdo pa po gld. 1.
— **E. Klavžarja — Priročni šolski zakonik** po 50 kr. mehko vezan. — **Ant. Zartanika — Letarist** po 20 kr.
Iskrice
dobivajo se
v vseh knjigarnah in v „prvi slov. tiskarni“
A. M. Obizzi — v Gorici.

ISKRICE.
Zbirka pesmij in povestij.
Spisal
In slovenske mladine poklonil
JANKO LEBAN,
nadučitelj.
III. zvezek.
Cena 20 kr., po pošti 23 kr.
V GORICI.
Založil in tiskal Ant. M. Obizzi.
1892.